

C/2024/625

15.1.2024

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grecja) w dniu 3 października 2023 r. – FO/Ministro dell’immigrazione e dell’asilo

(Sprawa C-610/23, Al Nasiria ⁽¹⁾)

(C/2024/625)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FO

Druga strona postępowania: Ministro dell’immigrazione e dell’asilo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy, mając na uwadze doniosłość środka zaskarżenia w rozumieniu art. 46 dyrektywy 2013/32 ⁽²⁾, ustawodawca może wyprowadzić domniemanie jego nieprawidłowego złożenia, a w konsekwencji, możliwość jego odrzucenia jako oczywiście bezzasadnego bez dokonania pełnego i ex nunc rozpoznania sprawy (co powoduje także nieprzyznanie czasu na dobrowolny wyjazd na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy nr 3907/2011 i art. 7 dyrektywy 2008/115 ⁽³⁾) z tego powodu, że skarżący [ochrona międzynarodowa] nie stawił się osobiście przed komisją, która badała sprawę?
- 2) a. W przypadku uznania, że kwestia ta wchodzi w zakres zasady autonomii proceduralnej państw członkowskich, czy, w kontekście badania zasady równoważności, należy uwzględnić podobne krajowe przepisy proceduralne regulujące postępowania przed komisjami administracyjnymi odpowiedzialnymi za odwołania według prawa krajowego lub przepisy proceduralne regulujące składanie środków zaskarżenia co do istoty (lub wniosków o stwierdzenie nieważności) przed sądami administracyjnymi?
b. Czy obowiązek osobistego stawiennictwa (lub przesłania zaświadczenia, o którym mowa w art. 78 ust. 3 ustawy nr 4636/2019 w przewidzianych przypadkach) jest zgodny z zasadą skuteczności prawa Unii oraz, w szczególności, ze skutecznym korzystaniem z prawa do skutecznych środków prawnych. W tym kontekście sąd pyta również, czy ma znaczenie, z jednej strony, że domniemanie niewłaściwego wykonania prawa do odwołania, o którym mowa w art. 97 ust. 2 ustawy nr 4636/2019, odpowiada powszechnemu doświadczeniu, a z drugiej strony, że w kontekście rozpatrywania (w pierwszej instancji) wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, takie samo zachowanie prowadzi do domniemania milczącego wycofania, a nie oddalenia wniosku jako oczywiście bezzasadnego?

⁽¹⁾ Nazwę niniejszej sprawy stanowi nazwisko fikcyjne. Nie odpowiada ono rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.
⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).
⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).